

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 2To/48/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3621010040
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 08. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michal Antala
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2021:3621010040.2

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Michala Antalu a sudcov JUDr. Jozefa Janíka a JUDr. Dušana Krč-Šeberu v trestnej veci proti obžalovanému I. P., nar. XX.XX.XXXX v H., trvale bytom H., D. P. XXXX/X, okres H., t. č. na slobode, pre trestný čin prečinu útoku na verejného činiteľa podľa § 323 odsek 1 písm. a) Tr. zákona a iné, prejednal na verejnom zasadnutí konanom v Trenčíne dňa 19. augusta 2021 odvolanie prokurátora Okresnej prokuratúry Partizánske v neprospech obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Partizánske zo dňa 31. marca 2021 pod sp. zn. 1T/11/2021 a jednomyseľne takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. poriadku sa odvolanie prokurátora zamietá, pretože nie je dôvodné.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Partizánske zo dňa 31. marca 2021 pod sp. zn. 1T/11/2021 bol obžalovaný I. P., nar. XX.XX.XXXX, na podklade obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry Partizánske zo dňa 03. marca 2021, č. k. Pv 14/21/3305-18, doručenej okresnému súdu dňa 04. marca 2021, uznaný za vinného z trestných činov prečinu útoku na verejného činiteľa v jednočinnom súbehu podľa §§ 323 odsek 1 písm. a) a 324 odsek 1 písm. a) Tr. zákona na tom skutkovom základe, že

dňa 29.11.2020 v čase asi o 00.30 hod. v H. na ulici E. č. XXX/X, v byte č. 6, po tom čo na toto miesto bola na základe telefonickej žiadosti užívateľky tohto bytu P. P. vyslaná k vykonaniu služobného zákroku policajná hliadka, obžalovaný na chodbe tohto bytu neuposlúchol výzvy týchto policajtov na opustenie priestorov bytu, nakoľko sa svojim konaním dopustil priestupku proti občianskemu spolunažívaniu, následne na tieto výzvy reagoval tak, že začal byť agresívny a vulgárny, na chodbe bytu sa postavil k vchodovým dverám do bytu a kričal, že žiadnu pokutu platiť nebude a že sa ako hliadka polície z bytu nedostanú živí, vulgárne nadával a následne fyzicky napadol policajnú hliadku tým spôsobom, že údermi pästí oboch rúk útočil na oboch týchto policajtov, pričom nstržm. O. G. udrél päšťou jedenkrát do pravej ruky v oblasti predlaktia a taktiež udrél päšťou jedenkrát stržm. S. U. do oblasti hrude a taktiež jedenkrát päšťou do ľavej ruky v oblasti malíčka, pričom následne sa páchatel ešte stržm. S. U. vyhrážal, že ráno, keď tento príde domov bez uniformy, že ho zabije, pričom v dôsledku konania obžalovaného policajti utrpeli podľa lekárskeho správ z následného ošetrenia ich zranení ľahké zranenia a to stržm. S. U. utrpel narazenie hrudníka a zápästia ľavej ruky s povrchovým poranením a predpokladanou dobou liečenia do 7 dní a nstržm. O. G. utrpel narazenie predlaktia s odreninou s predpokladanou dobou liečenia 1 deň.

Za to bol odsúdený obžalovaný I. P. nasledovne:

Podľa § 323 odsek 1 Tr. zákona za použitia § 38 odsek 3 Tr. zákona, § 36 písm. l), písm. n) Tr. zákona, § 37 písm. h) Tr. zákona, § 41 odsek 1 Tr. zákona na úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 12 (dvanásť) mesiacov.

Podľa § 49 odsek 1 písm. a) a § 51 odsek 1 (správne aj podľa odseku 2) Tr. zákona bol obžalovanému výkon trestu podmienčne odložený na skúšobnú dobu s probačným dohľadom na 24 (dvadsaťštyri) mesiacov.

Podľa § 51 odsek 3 písm. b) Tr. zákona bolo obžalovanému uložené obmedzenie, spočívajúce v zákaze požívania alkoholických nápojov a iných návykových látok.

Podľa § 51 odsek 4 písm. k) Tr. zákona bola obžalovanému uložená povinnosť, spočívajúca v príkaze zamestnať sa v skúšobnej dobe alebo uchádzať sa preukázateľne o zamestnanie.

Podľa § 73 odsek 2 písm. d) Tr. zákona okresný súd uložil obžalovanému tiež ochranné ambulantné protialkoholické liečenie.

Citovaný rozsudok okresného súdu nenadobudol právoplatnosť, pretože ho ihneď po jeho vyhlásení, z okruhu oprávnených osôb na hlavnom pojednávaní napadol odvolaním v neprospech obžalovaného iba prokurátor Okresnej prokuratúry Partizánske (ďalej len prokurátor) pre nesprávnosť výrokov o uloženom podmienčnom treste odňatia slobody, ktorý považoval prokurátor za nezákonný a neprimerane mierny, v rozpore so zásadami ukladania trestov podľa § 34 odsek 1, odsek 4 Tr. zákona a to vzhľadom na závažnosť, spôsob a okolnosti vykonania skutku obžalovaným a nesprávne posúdenie príťažujúcich okolností. V tomto smere ďalej poukázal na skutočnosť, že sa obžalovaný dopustil dvoch trestných činov voči dvom príslušníkom PZ, ktorým navyše spôsobil aj zranenia vyžadujúce si liečbu. Ďalej poukázal na intenzitu útoku obžalovaného v inkriminovanom čase, keď sa obžalovaný upokojil až po príchode ďalšej hliadky polície, ktorá tiež musela zasiahnuť voči obžalovanému, ktorý konal pod vplyvom požitia alkoholických nápojov a omamných a psychotropných látok. Už aj v minulosti sa pod vplyvom požitia alkoholických nápojov správal agresívne a to aj voči svojej družke P. P., ktoré predchádzalo zákroku policajnej hliadky. Tieto závažné skutočnosti okresný súd dostatočne nezohľadnil pri ukladaní trestu obžalovanému a to ani pri identifikácii príťažujúcej okolnosti podľa § 37 písm. m) Tr. zákona, predchádzajúcemu odsúdeniu v cudzine, na ktoré okresný súd nesprávne neprihliadol s tým, že toto odsúdenie má vykonané, aj keď z odpisu registra trestov nevyplýva, že toto je zahladené. A okresný súd na toto odsúdenie v zmysle § 7b odsek 2 Tr. zákona mal v neprospech obžalovaného prihliadnuť, pretože svoj postup v tomto smere ani dostatočne neodôvodnil. Tiež neprihliadol na to, že obžalovaný bol odsúdený aj za drogovú trestnú činnosť cudzozemským súdom, pričom zo záverov odborného znaleckého skúmania vyplynulo, že obžalovaný požíva omamné látky, pod vplyvom ktorých sa dopúšťa trestnej činnosti. Takisto okresný súd nevzal dostatočne do úvahy skutočnosť, že u obžalovaného je diagnostikovaný syndróm závislosti od požívania alkoholických nápojov, pod vplyvom ktorých býva agresívnym. Prokurátor vyslovil záver, že na obžalovaného výchovne nezapôsobil ani trest uložený cudzozemským súdom a preto je potrebné na neho pôsobiť nepodmienečným trestom odňatia slobody. Preto prokurátor navrhol, aby odvolací Krajský súd v Trenčíne podľa § 321 odsek 1 písm. d), písm. e) Tr. zákona v napadnutom rozsudku zrušil výroky o uloženom podmienčnom treste odňatia slobody a o uložených obmedzeniach a povinnostiach a aby podľa § 322 odsek 3 Tr. zákona sám obžalovanému podľa § 323 odsek 1 Tr. zákona s prihliadnutím na §§ 36 písm. l), písm. n), 37 písm. h), písm. m) Tr. zákona za použitia § 38 odsek 2, 41 odsek 1 Tr. zákona uložil nepodmienečný úhrnný trest odňatia slobody v prvej polovici trestnej sadzby, so zaradením na jeho výkon podľa § 48 odsek 2 písm. a) Tr. zákona do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia

Obžalovaný I. P. v písomnom vyjadrení k dôvodom odvolania prokurátora podanom prostredníctvom zvoleného obhajcu uviedol, že napadnutý rozsudok okresného súdu považuje za správny a zákonný vo všetkých jeho výrokoch, keď okresný súd správne prihliadol na skutkové okolnosti spočívajúce v tom, že v inkriminovanom čase bol vo svojom obydlí pod vplyvom návykových látok prebudovaný hliadkou polície, preto bol zmätený a bránil sa svojmu odvedeniu políciou. Policajtom sa za svoje konanie, spôsobené zranenia s dobou liečby do 7 dní aj písomne ospravedlnil. Jeho družka však sama vypovedala, že v minulosti voči nej nebol fyzicky agresívny a nijako jej neublížoval a nerobil zle a že toto sa stalo po prvýkrát, preto nechápe v tomto smere odvolacie námietky prokurátora. Pokiaľ ide o cudzozemské odsúdenie, na ktoré prokurátor poukazuje, okresný súd postupoval správne, aj po argumentoch jeho obhajcu na hlavnom pojednávaní, že toto odsúdenie je už skutočne zahladené. Okresný súd jeho problémy s požívaním alkoholických nápojov vzal do úvahy, keď mu súčasne uložil aj ochranné ambulantné protialkoholické liečenie. Poukazovanie na jeho konzumáciu alkoholických nápojov v minulosti v súvislosti s jeho zahladenými odsúdeniami je však už porušením zásady ne bis in

idem a čl. 40 odsek 5 Listiny základných ľudských práv a slobôd. Preto obžalovaný navrhol, aby odvolací Krajský súd v Trenčíne odvolanie prokurátora podľa § 319 Tr. poriadku ako nedôvodné zamietol.

Prokurátorka Krajskej prokuratúry Trenčín na verejnom zasadnutí odvolacieho krajského súdu v rámci konečného návrhu v celom rozsahu uviedla, že sa stotožnila v celom rozsahu s odvolaním podriadeného prokurátora a s dôvodmi uvedenými v jeho písomnom odôvodnení a navrhla rozhodnúť tam spôsobom uvedeným.

Obhajca obžalovaného na verejnom zasadnutí odvolacieho krajského súdu právom konečného návrhu poukázal na ich písomné vyjadrenie k dôvodom podaného odvolania prokurátora a navrhol odvolanie prokurátora ako nedôvodné zamietnuť.

Obžalovaný na verejnom zasadnutí odvolacieho krajského súdu opätovne vyslovil ľútosť nad tým, čoho sa dopustil svojim skratovým konaním. Opätovne poukázal na to, že sa už obom policajtom písomne ospravedlnil a že už prestal piť alkoholické nápoje, má prácu, žije so svojou družkou a už aj navštevuje probačného a mediačného úradníka. Odvolanie prokurátora preto navrhol zamietnuť.

Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací, nezistiac dôvody pre zamietnutie odvolania prokurátora v neprospech obžalovaného podľa § 316 odseku 1 Tr. poriadku a ani dôvody pre zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 odseku 3 Tr. poriadku, na podklade podaného odvolania, ktoré mu spolu so spisom bolo predložené dňa 27. mája 2021, na verejnom zasadnutí dňa 19. augusta 2021 preskúmal postupom podľa § 317 odseku 1 Tr. poriadku zákonnosť a odôvodnenosť len prokurátorom napadnutých výrokov rozsudku o uloženom podmiennečnom treste odňatia slobody, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Uvedeným postupom zistil, že odvolanie prokurátora, hoci bolo podané oprávnenou osobou, včas na správnom mieste, nie je dôvodné. Nezistil pritom chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané a ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 odseku 1 Tr. poriadku /v posudzovanom prípade výlučne iba podľa § 371 odsek 1 písm. c), keďže okresný súd právoplatne prijal vyhlásenie obžalovaného o uznaní viny v celom rozsahu podľa § 257 odsek 1 písm. b) Tr. poriadku/.

Po splnení prieskumnej povinnosti odvolací súd zistil, že okresný súd, vychádzajúc zo zisteného skutkového stavu a právnom posúdení konania, teda výrokov o vine, ktoré neboli a ani nemohli byť napadnuté odvolaním (podľa § 257 ods. 5 Tr. poriadku súdom prijaté vyhlásenie obžalovaného o vine je neodvolateľné a v tomto rozsahu nenapadnuteľné odvolaním) a ktorých správnosť odvolací súd nemohol preskúmať, nepochybil ani vo výrokoch o uloženom výchovnom podmiennečnom treste odňatia slobody, s určením probačného dohľadu nad správaním obžalovaného, aj podľa názoru odvolacieho krajského súdu primeranej skúšobnej doby, v dolnej polovici zákonného rozpätia (1 až 5 rokov), vrátane predmetných výrokov o uložených primeraných povinnostiach a obmedzeniach. Tento trest aj podľa názoru odvolacieho súdu je v posudzovanom prípade trestom primeraným a zákonným a zodpovedá všetkým zákonným kritériám určeným pre jeho ukladanie v zmysle § 34 odsek 1, odsek 4 Tr. zákona, konkrétnej miere závažnosti spáchaného trestného činu vyplývajúceho z jeho povahy a spôsobu spáchania, zisteným prevažujúcim poľahčujúcim okolnosťami, keď okresný súd obžalovanému správne priznal dve poľahčujúce okolnosti v zmysle § 36 písm. l), písm. n) Tr. zákona a to s poukazom i na skutočnosť, že u obžalovaného bolo prijaté vyhlásenie o uznaní viny podľa § 257 odsek 1 písm. b) Tr. poriadku a pri tom nebolo u neho aplikované mimoriadne zníženie trestu podľa § 39 Tr. zákona, keď prirážajúce okolnosti prvostupňový okresný súd správne identifikoval iba podľa § 37 písm. h) Tr. zákona, ako aj pomerom obžalovaného a možnosťami jeho nápravy z hľadiska účelu trestu, jeho individuálnej i generálnej prevencie tak, ako na ne poukázal v napadnutom rozsudku okresný súd, pričom uložený podmiennečný trest odňatia slobody na samej dolnej hranici zákonnej trestnej sadzby podľa najprísnejšej sa zbiehajúcej skutkovej podstaty žalovaného prečinu podľa § 323 odsek 1 (1 až 5 rokov, so zákonným znížením hornej hranice o 16 mesiacov podľa § 38 odsek 3 a odsek 8 Tr. zákona) obžalovanému je súčasne dostatočným vyjadrením morálneho odsúdenia obžalovaného spoločnosťou.

Odvolací súd zaoberajúc sa argumentáciou prokurátora uvádzanou v odvolaní vo vzťahu k nepodmiennečnému trestu odňatia slobody, ktorého uloženia obžalovanému sa prokurátor prioritne domáhal, považuje za potrebné ďalej uviesť, že na jednej strane štát chráni svoj záujem na ochrane verejných činiteľov pred neoprávnenými útokmi osôb, a to aj za použitia prísnejších sankcií postihujúcich také protiprávne konanie, akého sa dopustil obžalovaný, v čom sa prejavuje prvok generálnej prevencie. Na druhej strane Trestný zákon v základných zásadách ukladania trestov, konkrétne v

ustanovení § 34 odseku 1 Tr. zákona zakotvuje účel trestu, ktorý má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov a uložený trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou. Z uvedeného je zrejmé, že pri ukladaní trestu je nutné prihliadať nielen na generálnu prevenciu, ale aj na individuálnu prevenciu a trest má teda spĺňať nielen represívnu funkciu, ale aj prevýchovnú, pričom tieto majú byť dôsledne vyvážené. V posudzovanej veci sa okresný súd dôsledne zaoberal vyššie uvedenými skutočnosťami, majúcimi vplyv na potrestanie obžalovaného I. P.. Vzal pri tom do úvahy najmä to, že obžalovaný sa od samého počiatku priznal k spáchaniu protiprávnej činnosti v celom rozsahu, toho čoho sa dopustil úprimne a opakovane oľutoval, čomu bolo možné uveriť a napomáhal tak príslušným orgánom pri objasňovaní trestnej činnosti tým, že svoje priznanie, oľutovanie a napomáhanie potvrdil vyhlásením o vine pred súdom prvého stupňa. U obžalovaného boli pritom zistené celkovo až dve prevažujúce poľahčujúce okolnosti ako to správne konštatoval prvostupňový súd, medzi nimi aj skutočnosť, že obžalovaný už počas prebiehajúceho trestného konania prejavil adekvátnu sebareflexiu, keď sa už obom poškodeným príslušníkom PZ aj písomne ospravedlnil a teda nie je neprijateľný záver o tom, že si obžalovaný dostatočne uvedomil nesprávnosť svojho konania a prejavil tak snahu viesť riadny život, čo preukazuje aj skutočnosť, že je riadne zamestnaný a svoje vzťahy si usporiadal aj so svojou družkou, ale predovšetkým to, že si uvedomil svoju závislosť na požívaní alkoholických nápojov, ktorú bude musieť aj aktívne riešiť, keďže mu bolo správne a zákonne okresným súdom uložené aj ochranné opatrenie v tomto smere, zatiaľ v dostatočnej ambulantnej forme. To, že v minulosti bol už súdne trestaný v cudzine, na čo prokurátor poukazoval vo svojich odvolacích námietkach, odvolací krajský súd v tomto ohľade hodnotí postup okresného súdu za správny a zákonný, keď toto jeho cudzozemské odsúdenie okresný súd nemohol zohľadniť v jeho neprospech, pretože v rámci riešenia prejudiciálnej otázky toto odsúdenie možno považovať za zahladené, vzhľadom na pomerne väčší časový odstup od ukončenia výkonu tam jemu uloženého trestu, pričom záznam v odpise registra trestov GP SR pritom nie je celkom relevantným dôkazom, že tomu tak nie je. Odvolací súd však považuje za potrebné uviesť, že aj v opačnom prípade by táto skutočnosť nemala ale rozhodujúci vplyv na to, aby bol obžalovanému ukladaný iba trest odňatia slobody s jeho bezprostredným výkonom. Vo vzťahu k odvolacím námietkam prokurátora aj podľa názoru odvolacieho súdu boli u obžalovaného správne zistené iba poľahčujúce okolnosti v zmysle § 36 písm. l) a písm. n) Tr. zákona /priznal sa k spáchaniu trestnej činnosti, trestný čin presvedčivo úprimne oľutoval, a tiež napomáhal pri objasňovaní trestnej činnosti príslušným orgánom/. V tejto súvislosti je potrebné zdôrazniť, že poľahčujúca okolnosť podľa § 36 písm. n) Tr. zákona spočívajúca v napomáhaní pri objasňovaní svojej trestnej činnosti vyžaduje, aby páchatel pomáhal tým orgánom, ktoré sú určené na objasňovanie trestnej činnosti, teda orgánom činným v trestnom konaní (§ 10 odseku 1 Tr. poriadku) a súdu (§ 10 odseku 2 Tr. poriadku), pričom aplikáciu poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. n) Tr. zákona, t. j. že páchatel napomáhal príslušným orgánom pri objasňovaní trestnej činnosti možno priznať aj v prípade, že obžalovaný na hlavnom pojednávaní urobí vyhlásenie o priznaní viny (§ 257 Tr. poriadku). Obžalovaný tým, že pred súdom urobil vyhlásenie o vine, podstatne uľahčil plnenie povinnosti prokurátorovi ako žalobcovi a nositeľovi dôkazného bremena a podľa názoru odvolacieho súdu takýto postoj obžalovaného bolo potrebné pri ukladaní trestu tiež primerane zohľadniť. Prijaté vyhlásenie obžalovaného o uznaní viny však má význam aj z hľadiska hospodárnosti celého trestného konania, vzhľadom na potrebu iba nevyhnutného rozsahu dokazovania a prijaté vyhlásenie obžalovaného o uznaní viny prispelo súčasne aj k nespochybniteľnosti jeho preukázanej viny do budúcnosti. Z hľadiska osoby u obžalovaného aj vzhľadom na už na uvedené ide o páchatel'a, ktorý nie je závažne kriminálne narušenou osobou. Prokurátorom navrhovaný nepodmienečný trest odňatia slobody by preto bol neprimerane prísny trestom aj napriek tomu, že obžalovaný bol po istý čas vo výkone väzby. Tu odvolací súd zdôrazňuje, že táto skutočnosť nemôže byť sama o sebe indikáciou pre obligatórne uloženie nepodmienečného trestu odňatia slobody. Väzba nie je trestom, ale je zaisťovacím inštitútom podľa Trestného poriadku. Okresný súd, vzhľadom na okolnosti dôvodne a vecne správne uvedené v odôvodnení napadnutého rozsudku vyvodil preto vecne správny záver, že na zabezpečenie ochrany spoločnosti a nápravu obžalovaného ako páchatel'a nie je nepodmienečný trest odňatia slobody nevyhnutným, pretože účel trestu za splnenia podmienok uvedených v ustanoveniach § 49 odseku 1 písm. a) Tr. zákona a § 51 odseku 1, odsek 2 Tr. zákona možno dosiahnuť aj uložením podmienečného trestu odňatia slobody trestu, t. j. nespojeného s bezprostredným jeho výkonom, s určením primeranej skúšobnej doby v dolnej polovici zákonného rozpätia (1 až 5 rokov) na 24 (dvadsaťštyri) mesiacov, za súčasného uloženia probačného dohľadu nad správaním obžalovaného počas určenej skúšobnej doby a uložením primeraných povinností a obmedzení, špecifikovaných vo výrokovej časti napadnutého

rozsudku, s tiež uloženým predmetným ochranným opatrením, ktoré má povahu trestnoprávnej sankcie, tam taktiež špecifikovaným.

Odvolací súd teda nezistil žiadne zákonné dôvody na zmenu uloženého a odvolaním prokurátora v neprospech obžalovaného napadnutých všetkých výrokov o podmiennečnom treste odňatia slobody, preto v tomto smere nepovažoval odvolacie námietky prokurátora za dôvodné a neakceptoval ich.

So zreteľom na uvedené skutočnosti odvolací súd dospel k záveru, že okresný súd rozhodol na základe náležite zisteného skutkového stavu veci a v súlade so zákonom, preto odvolanie prokurátora v neprospech obžalovaného I. P. ako nedôvodné, podľa § 319 Tr. poriadku zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu n i e j e sťažnosť prípustná.